

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΖ'

Σάββατο Ἀθήνα, 25 Ἀπριλίου 1920

ΑΡΙΘ. 681

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ: Τὸ λένε τὰηδονάκια.

Μ. Γ.: Ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα.

Δ. Κ. ΨΑΡΡΟΣ: Ἡ ψυχὴ τοῦ πολεμιστῆ.

ΜΙΧ. ΘΕΡΒΑΝΤΗΣ—Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ: Ὁ Δὸν Κι-
χότης (συνέχεια).

Ο ἽΝΟΥΜΑΣ,: Φαινόμενα καὶ πράγματα.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ: Κριτικὲς σελίδες (Ἀρχαία
—Ὁ Γίασουμης).

ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΓΙΩΚΑΚΗ: Ἑργάτης.

ΤΥΜΦΗΡΙΤΟΣ: Σὲ προσμένω.

Π. Α. ΡΟΜΙΣ: Στραβός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΗΣ: Ἡ Δημοτικὴ στὴν Ἐπιστήμη.

ΣΑΤΑΝΗΣ: Αἰσώπιοι μῦθοι.

ΑΠΟ ΒΑΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΑΟΜΑΔΑ: Ἔνη φιλολογία.

—Ἡ Κοινὴ γνώμη.—Χωρὶς γραμματό-
σημο.

ΤΟ ΛΕΝΕ Τ' ΑΗΔΟΝΑΚΙΑ...

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟ Γ. ΧΡΥΣΑΦΗ

Ἄ! πῶς χτυπᾷ καμμιὰ φορὰ τοῦτ' ἢ καρδιά κι' ἀναφτερά
Τόρα στὰ γεροντάματα!
Σὰ νιὸς νὰ ξαναχαίρομαι φεγγάρι—μέρα, ἀστροφεγγιά,
Λύσες, γλυκοχαράματα.

Σὰν ἀπ' τὴν τάξη τὴ μουχλὴ στὸ πατρικὸ μου νὰ γυρῶ
Καὶ νᾶχω σκόλη τσίμερη,
Καὶ νᾶμαι γιὰ τὸ Γαλατᾶ καὶ γιὰ τ' ἀθάνατο βουνὸ
Μὲ τὴν πλαγιά τὴν ἡμερῇ.

Κ' ἐκεῖ, σὰ νὰ μὲ καστεροῦν γιδάριδες μου πιστικοί,
Πρατάριδες συντροφοί μου,
Μᾶλλον νὰ μπαίνω στὸ λογγά, κιᾶλλ' ἀπ' τὴν ἄγναντη κορφή
Νὰ ρίχνουν στὸ πιστόφι μου.

Κι' ἀκόμα, σὰ νᾶν' ἔτοιμα τυρὶ, μζήθρα, τὸ σφαχτὸ
Καὶ τὸ γλυκὸ τὸ νιότικο,
Κι' ἀπὰ σὲ πλατανόφυλλα τὸ κοκορέτσι τὸ ζεστό
Καὶ τὸ ρακὶ τ' Ἀη—Λιώτικο.

Ἄ! πῶς χτυπᾷ καμμιὰ φορὰ τοῦτ' ἢ καρδιά κι' ἀναφτερά
Καὶ πῶς μ' ἀνάβουν τὰ αἵματα,
Σὰ νᾶμ' ἐκεῖ καὶ τραγουδῶ μὲ τὴ φλογέρα συνοδιά:
Τὸ λένε τὰηδονάκια στὰ κλεισορέματα...

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ